

[Fibiger.]

mellem Grundskyld og Ejendomsskyld og alt dette, at man har haft nedsat Udvalg gennem længere Tid for at komme til et Resultat, som derefter delte Vandene stærkt i Rigsdagen, saa maa jeg tilstaa, at jeg er meget betænkelig ved, at man nu ved et saadant Lovforslag, der kastes ind her paa et meget sent Tidspunkt og hurtigt skal føres igennem, vil ændre Beskatningsreglerne for de faste Ejendomme. Jeg kan næsten sige, at det vil være helt umuligt for mit Parti saa hurtigt at tage Stilling til dette.

Derfor er vi kommet til det Resultat, at det vilde være det mest naturlige, om man udsatte denne Vurderings Ikrafttræden indtil næste Aar, og at man saa kunde se, hvordan Forholdene havde udviklet sig. I Øjeblikket ved vi jo slet ikke, hvor vi er henne. Naar vi f. Eks. tænker paa Landbrugsejendomme, paa hele Landbrugserhvervets Stilling, hvordan vil Forrentningsprocenten saa blive i det Aar, der kommer? Hvordan vil Forholdene paa dette Omraade i det hele taget udvikle sig? Er der nogen Rimelighed i, at man faar en Forhøjelse i Ejendomsværdierne paa en 30 pCt. og maaske nogle Steder mere paa et Tidspunkt, hvor Landbrugsejendommene maaske knap kan give Forrentning? En anden Ting er ogsaa givet: at naar Kapitalanbringelsen bliver større ved, at Ejendomsskyldværdien stiger, vil Forrentningsprocenten automatisk gaa ned.

Jeg er ganske klar over, at mit Forslag om en Udskydelse af denne Vurderings Ikrafttræden rækker videre end til det rent skattemæssige. Jeg glædede mig over, at den højtærede Finansminister havde samme Opfattelse som jeg med Hensyn til en Udskydelse af Vurderingens Virkninger. Hvis man lader denne Vurdering træde i Kraft, faar den jo stor Virkning ogsaa med Hensyn til hele Formueopgørelsen, ogsaa vel sagtens med Hensyn til Eengangsskatten.

Jeg kan sige, at naar mit Parti stiller det Forslag, at Vurderingen skal hvile et Aar indtil 1947, saa vil vi tage Konsekvensen helt ud, saa at man med Hensyn til Opgørelsen af Formuen, ogsaa med Henblik paa Eengangsskatten, ikke tager i Betragtning den i Virkeligheden ureelle Formuestigning, der fremkommer ved, at man pludselig faar forøret omkring 30 pCt. mere end det, man regnede med at have, idet hverken en Landejendom eller en Byejeendom er realiserbar paa en saadan Maade, at man kan konstatere, hvad man i Virkeligheden ejer. For manges Vedkommende kunde det komme dertil, at de maatte tage Penge ud af Ejendommen, hvis der skulde betales noget i

Retning af, hvad der har været tænkt paa i Professorudvalget, og det vilde maaske formindske den Produktion, der ellers kunde blive Tale om. Anderledes stiller det sig for Folk, der har Aktier og Obligationer; det er Papirer, der er realiserbare og kan gaa hurtigt ned igen. Men det, der her er Tale om, lægges fast for 4 Aar og paa et Tidspunkt, hvor man slet ikke ved, hvor vi er henne, og hvordan Erhvervslivet vil udvikle sig. At anslaa en Formuestigning paa dette Grundlag anser vi for ganske urimeligt, og derfor vil vi gerne være med til, at Skatten ikke skal stige, idet vi mener, at det vil være meget uheldigt. Jeg vil gerne være med til at arbejde for det Forslag, der er forelagt, men paa en saadan Maade, at Udgangen helst skulde blive, at vi kunde udsætte det hele til næste Aar og saa se, hvordan Udviklingen bliver. Det tror jeg vil være den bedste og den retfærdigste Løsning for alle.

Det fremgaar baade af den socialdemokratiske Ordførers og den højtærede Ministers Udtalelser, at der er mange forskellige Ting, som dette griber ind i, bl. a. et saadant Forhold, som den socialdemokratiske Ordfører nævnte, og som jeg ogsaa har været opmærksom paa, at Folk, der har Aldersrente og ejer en Bolig, og hvis Formue bliver sat op, maaske helt unddrages Aldersrente eller i hvert Fald faar den betydeligt nedsat, fordi man pludselig finder paa, at nu er deres Ejendom steget med 30 pCt., uden at de mærker det mindste til det, og uden at deres økonomiske Forhold paa nogen Maade forbedres.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne udtale, at vi ogsaa synes, det er meget uheldigt, at den 9de almindelige Vurdering til Ejendomsskyld træder i Kraft nu, og vi vil derfor forbeholde os ved anden Behandling at stille Ændringsforslag om, at man udsætter Ikrafttrædelsen af den 9de almindelige Vurdering til Januar 1947.

Leth Mouritzen: Det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har forelagt her i Tinget paa sin Gruppes Vegne, rører ved et Spørgsmaal, som man nødvendigvis i den foreliggende Situation maa tage Stilling til, men det er samtidig et Spørgsmaal, der efter min Opfattelse ikke blot har den Løsning, som indeholdes i Forslaget.

Min Gruppe er helt og fuldt indstillet paa, at der gennem den nylig foretagne og for saa vidt stadig stedfindende 9de almindelige Vurdering til Ejendomsskyld vil fremkomme en uretfærdig Beskatning for mindre Ejendomme, ligesom Vurderingen